

G. T. Lundblad

(1851—1931.)

De gamle hade ett hedersnamn att giva åt en lärd, from, med skönhetsinne och konstnärsgåvor utrustad personlighet: de kallade en sådan människa en *natura musica*. Harmonisk bildning, allsidig samt mänsklig utveckling rymdes i detta uttryck.

När bilden av den nyligen bortgångne kontraktsprosten *Gustaf Lundblad* i Fredsberg träder fram för hans yngre vänners hågkomst, är det just en sådan älskvärd *natura musica*, som de med vördnad och tacksamhet betrakta och beundra. Redan som komminister i Händene utanför Skara samlade han omkring sig kyrkosångsintresserade präster i sitt stift, och ur denna krets framgick sällskapet "Kyrkosångens Vänner". I den centralkommitté för liknande sammanslutningar inom olika stift, som bildades 1892 var L. sekreterare. Flere betydelsefulla åtgärder för kyrkosångens höjande fick han på detta sätt medverka vid — en trägen, flitig och trofast arbetare i den sjungande kyrkans tjänst. Bl. a. redigerade han tidskriften "Kyrkosången" (1899—1904) och utgav "K. S. V:s koralbok" (1901, andra uppl. 1904). Med vilken glädje ha inte många unga i seklets morgon spelat och sjungit de gammalrytmiska koralerna i denna vackra bok. Här lärde vi oss först de livfulla melodivarianterna till "Den ljuse dag framgången är" och "I hoppet sig min frälsta själ förnöjer", vilka icke funnos hos Hæffner. I K. S. V:s koralbok upptäckte vi den gamla härliga Lutherkoralen "Hvar man må nu väl glädja sig" men också den varma Freytingshausenska melodien till "Gör porten hög". Låt vara, att åtskilligt kunde invändas t. ex. mot punkteringen i vissa traditionsmätade koraler, de flesta vänner av en friskare och folkligare kyrkosång torde instämma i Preben Nodermanns omdöme om K. S. V:s koralbok: "i sin helhet en högst erkännansvärd insats i kampen för rytmiska melodier och mot den påstådda Hæffnerska sävligheten."

Det är naturligt, att L. med sin avgjort kyrkliga ståndpunkt och sin klassiska musikbildning måste finna de anglosaxiska (och de med dem besläktade) melodierna till "Nya Psalmer" prövande och svåruthärdliga. En av sina sista tidningsartiklar ägnade han åt detta ämne.

L:s mångsidiga estetiska begåvning tog sig uttryck ej blott i sång och musik: han var även en penselns konstnär och trollade ännu i höga ålder-

domen fram små förtjusande, luftiga akvareller. Om hans poetiska gry vittnar hans psalm för ålderstigna (N. Ps. 630) — i sin stilla, försynta blidhet en spegelbild av författaren själv. Och slutligen är "Fredsbergs krönika" (1927) ett minnesmärke över hans kärlek till sin sista församling, dess natur, historia och människoöden och över den arbetsflit, som följde honom till hans sista dag.

E. L.

Vår Koralfråga

Iakttagelser och reflexioner.

I.

Vid kyrkosångsmötet i Örebro sisl. höst höll undertecknad ett föredrag över ämnet "Några synpunkter på vår koralfrågas nuvarande läge". De nu påbörjade uppsatserna skola delvis återge detta föredrag, men deras egentliga anledning är dock en annan. K. S. V:s centralkommitté har vid årets sammanträde uppdragit åt mig att göra ett par meddelanden i denna tidskrift, vilka båda ha med vår koralsång att göra. Såsom *ram* till dessa meddelanden dristar jag använda ett och annat ur ovannämnda föredrag med några förändringar. Jag hoppas kunna tillräckligt markera gränsen mellan C. K:s uppdrag och min inramning, som ej har andra anspråk än att återge en för K. S. V:s ursprungliga linjer varmt intresserad prästs syn på vissa företeelser inom vår kyrkomusikaliska värld. Jag skulle dock ej framlägga mina synpunkter för offentligheten, om jag ej hade goda skäl att tro mig ej stå ensam om dem.

*

Att vi fortfarande kunna tala om vår koralfråga, behöver ingen utläggning, och icke är det något att klaga över, ty frågor, det är livstecken. Ett levande intresse just för psalmsången i våra kyrkor och för dithörande musik är otvivelaktigt en huvudsak i arbetet för höjandet av den kyrkliga sången överhuvud. —

Här kommer nu det ena av mina uppdrag från C. K. Vid dess sammanträde kom anordnandet av *koralaftnar* på tal. Ämnet fördes fram av kyrkoh. Allard. Undertecknad kom därvid att redogöra för, hur vi i S:t Pauli kyrka i Göteborg — med påtagligt gott resultat — haft dylika musikstunder anordnade. Något särskilt märkvärdigt är det alls icke med denna anordning, men C. K. ansåg, att det kunde ha sitt värde med exempel på program för en koralafton. Ändamålet med en dylik är